

tab for lønmodtagerne i konkurstillfælde samt i øvrigt i tilfælde af betalingsstandsninger. Ikke mindst i den seneste tid har bl. a. strukturændringer og omlægning af arbejdsprocesserne inden for industri og håndværk bevirket, at mange virksomheder har måttet give op, hvilket har haft til følge, at mange lønmodtagere ikke har fået fuld dækning for tilgodehavende løn m. v.

Hertil kommer den afgørende rolle, tidsfaktoren spiller. Selv i de tilfælde, hvor lønmodtagernes krav helt eller delvis dækkes, tvinges lønmodtagerne som regel til at vente temmelig længe på at få deres penge. Eksempelvis kan nævnes, at tidsfaktoren ofte betyder, at feriegodtgørelse — selv om der er dækning i boet — ikke kan udbetales, når ferien skal holdes, ligesom foretagne undersøgelser viser, at udbetaling i almindelighed først finder sted lang tid efter konkursbegæringens indgivelse.

På denne baggrund er det naturligt, at spørgsmålet om at skabe en beskyttelse af lønmodtagerkravene i tilfælde af virksomheders konkurs m. v. har tiltrukket sig stor opmærksomhed, og behovet for at etablere en garantifond til sikring af midlernes udbetaling må bedømmes som stort.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 2.

Det foreslås, at alle lønmodtagere skal være omfattet af ordningen, hvilket samtidig indebærer, at der ikke vil være administrative vanskeligheder forbundet med personkredsens afgrænsning.

Det bemærkes, at lønmodtagerens krav er sikret efter loven, selv om arbejdsgiveren ikke har indbetalt bidrag til fonden, jfr. § 3, stk. 3.

Til § 3.

Det foreslås i stk. 1 at sikre lønmodtagernes økonomiske fordringer mod arbejdsgivere i form af forlods udbetaling og endelig afholdelse af tab. Herved er tænkt på at sikre lønmodtagerne udbetalingen af de pågældende fordringer inden for en rimelig frist — uanset om der senere viser sig at være hel eller delvis dækning for kravene. At sikringen gælder såvel i tilfælde af virksomheders konkurs som i tilfælde af betalingsstandsninger m. v., skal ses i sammenhæng hermed.

Det foreslås i stk. 2., at garantien skal omfatte løn, feriegodtgørelse samt ethvert øvrigt økonomisk krav, som udspringer af et ansættelsesforhold. Feriegodtgørelse er direkte nævnt på grund af den praktiske betydning.

Til § 4.

Tilvejebringelse af fondens midler og administrationen heraf vil på baggrund af den foreslåede indbetalingsform af arbejdsgiverbidrag gennem Arbejdsmarkedets Tillægspension være enkel, ligesom administrationen af udbetalinger og endelig afholdelse af tab ikke kan påregnes at blive særlig byrdefuld.

Administrationsudgifterne må derfor antages at blive meget beskedne.

Til § 6.

Det foreslås i stk. 1, at fondens midler tilvejebringes ved, at enhver, der efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension betragtes som arbejdsgiver, betaler bidrag til fonden, hvilken ordning ikke er forbundet med administrative vanskeligheder.

Den foreslåede ordning med hensyn til indbetaling af bidrag fra arbejdsgiverside vil betyde et årligt samlet beløb på ca. 8 mill. kr., beregnet på grundlag af et samlet antal ATP-registrerede lønmodtagere på ca. 1,7 mill.

Indbetaling af bidrag foreslås foretaget årligt forud og af praktiske grunde i forbindelse med indbetalingen af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som herefter overfører midlerne til garantifonden, hvilken ordning må antages at være særdeles enkel og nem at administrere.

I stk. 2 er det foreslået, at arbejdsministeren kan regulere bidragets størrelse i forhold til fondens behov for midler, og fonden vil således kunne hvile i sig selv. Behovet for fondsmidler antages ikke at blive særlig stort, da fonden efter foretagne udbetalinger indtræder tilsvarende i lønmodtagernes krav mod konkursboet m. v. og således efterfølgende må antages at få tilbageført en væsentlig del af de udbetalte beløb.